

4. Czwarty zarzut dotyczący naruszenia art. 296 TFUE, art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 170 oraz pkt 18.6, 30.2 i 31.1 załącznika I do rozporządzenia 2018/1046, o którym mowa powyżej, naruszenia istotnych wymogów proceduralnych, naruszenia podstawowych zasad prawa wspólnotowego: przejrzystości, konkurencji oraz równego traktowania, zasady obowiązku uzasadniania działań instytucji Unii Europejskiej, nadużycia władzy oraz naruszenia zasady dobrej administracji. Te naruszenia zostały dokonane w zakresie, w jakim oceny wystawione ofercie strony skarżącej oraz ofercie podmiotu, któremu udzielono zamówienia, nie są w świetle dziewięciu jakościowych kryteriów udzielenia zamówienia uzasadnione i/lub są opatrzone wyłącznie komentarzami niejasnymi i nieprecyzyjnymi, podczas gdy każda decyzja o udzieleniu zamówienia powinna być wystarczająco uzasadniona w sposób pozwalający oferentom na poznanie obiektywnych, konkretnych i precyzyjnych powodów uzasadniających każdą z not przyznaną różnym ofertom oraz powinna odzwierciedlać mocne i słabe strony każdej ze złożonych ofert w świetle kryteriów określonych w specyfikacji.

Skarga wniesiona w dniu 23 sierpnia 2019 r. – EJ/EBI

(Sprawa T-585/19)

(2019/C 363/30)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: EJ (przedstawiciele: adwokaci L. Levi i A. Blot)

Strona pozwana: Europejski Bank Inwestycyjny

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie dopuszczalności i zasadności niniejszej skargi;

w konsekwencji:

— stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 16 lutego 2018 r. ograniczającej do 18 miesięcy możliwość retroaktywnego pokrycia kosztów transportu poniesionych ze względu na ciężką chorobę córki skarżącej, a także decyzji z dnia 23 marca 2018 r. ograniczającej do 5 lat możliwość retroaktywnego przyznania podwójnego dodatku na dziecko na utrzymaniu;

— w razie potrzeby, stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 14 maja 2019 r. utrzymującej w mocy te decyzje;

— naprawienie wyrządzonej szkody i krzywdy;

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia art. 2.2.3 przepisów administracyjnych i art. 1 stawek zwrotu kosztów przez kasę cho-rych, a także oczywistego błędu w ocenie.

2. Zarzut drugi, dotyczący naruszenia obowiązku staranności i zasady dobrej administracji.

Skarżąca żąda także zasądzenia od strony pozwanej podwójnego dodatku na dziecko na utrzymaniu za okres od dnia 1 września 2007 r. do dnia 31 maja 2012 r. oraz zasądzenia kosztów transportu poniesionych ze względu na ciężką chorobę córki, od dnia 1 września 2007 r. do dnia 18 lutego 2018 r., które to kwoty należy powiększyć o odsetki za zwłokę, określone według kursu Europejskiego Banku Centralnego powiększonego o 2 punkty. Wreszcie skarżąca wnosi o naprawienie wyrządzonej krzywdy, oszacowanej na kwotę 2000 EUR.

Skarga wniesiona w dniu 26 sierpnia 2019 r. – PL/Komisja

(Sprawa T-586/19)

(2019/C 363/31)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: PL (przedstawiciel: adwokat J.-N. Louis)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 12 grudnia 2018 r. w sprawie sporządzenia SPK 2017 skarżącego

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi przeciwko decyzji Komisji w sprawie sporządzenia sprawozdania z przebiegu skarżącego za rok 2017 (SPK 2017) podnosi on trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia art. 22a i art. 22b regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej (zwanego dalej „regulaminem pracowniczym”) oraz naruszenie obowiązku dbałości ze strony dyrekcji generalnej DG HR.
 2. Zarzut drugi, dotyczący naruszenia art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, który przyznaje prawo do dobrej administracji, a w szczególności prawo do uzyskania bezstronnego i sprawiedliwego rozpatrzenia swojej sprawy w rozsądnym terminie.
 3. Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia ogólnych przepisów wykonawczych do art. 43 regulaminu pracowniczego, naruszenia obowiązku uzasadnienia oraz naruszenia prawa do obrony.
-